

hunde, der skulle fare i Struben paa enhver, der kommer i deres Nærhed. Saaledes er det ikke med Postvæsenet i Kjøbenhavn. Og dernæst har jeg den personlige Erfaring, at der i høj Grad kan trænges til flere Postbude her i Kjøbenhavn. Jeg kan sige, at jeg bor i et ret befolket Kvarter, ganske nær ved Rigsdagen, og dog bragtes den Post, der gaar ud om Morgenens, mig i Gaar først kl. 10 $\frac{1}{2}$, hvilket maa siges at være en ret sen Tid. Jeg klager ikke derover; thi jeg tror ikke, det er Postbudenes Fejl; men det viser, at der i alt Fald ikke er for mange Postbude, og at der er en vis Rimelighed for at forøge deres Antal. Det var kun en Sidebemærkning.

Jeg vender tilbage til Telegrafvæsenet. Det første, jeg vil sige mod den ærede Ordfører, er det, at det jo ikke er en Forretningssag her. Det gælder ikke om at sørge for, at der intet Underfund er paa Telegrafvæsenets Budget. Det næste er, at det forekommer mig, at man skal gøre det saa billigt som muligt. Det maa være Opgaven, at vi have den billigst mulige Telegrafering her i Landet. Men af den Grund er det højt mærkværdigt, at man nu vil sørge for, at det bliver to Gange saa dyrt som tidligere at telegrafere. Og nu er dog Sagen den, at Telegrafvæsenet skulde ikke være for de velhavende alene; det skulde netop være noget, som kom den almindelige Befolkning til gode paa samme Maade som Postvæsenet, men saa bør man ogsaa lette Afgangen dertil saa godt, man kan, og ikke ved at fastsætte dyre Takster, end sige ved at gøre dem dyrere end de tidligere have været, netop gaa i den modsatte Retning. Men der er desuden en Grund til, og det er den, at det altid har vist sig, at jo billigere man gør den Sags Sager, desto bedre betale de sig. Den Argumentation, den ærede Ordfører brugte, vilde jo ogsaa føre til, at man ikke kunde nedsætte Portoer paa Breve, thi saa vilde man ogsaa kunne sige, hvad han jo mener, at hvis det bliver billigere, saa gaar Indtægten ned; nej, man skal netop sætte Portoer op, for at det kan betale sig. Den ærede Ordfører ved, at der netop har været Nedsættelser i Portoer, og at dette ingenlunde har vist sig at skade Postvæsenets Budget. Desuden har dette ogsaa været det Princip, man har fulgt i Telegrafvæsenet herhjemme, idet man stadig har gjort Taksten billigere og billigere. Hvorfor nu pludselig forlade det og sætte Taksten op, uden at der kan gives nogen Grund derfor anden end den, at der i Djeblippet er Underfund? Nu, saa spørger jeg, om det virkelig er saaledes, at man hellere

maa spare 100,000 Kr. end holde en billig Telegrafering her i Landet. Jeg vil gerne spørge, om man virkelig mener, det er for meget at give 100—150,000 Kr. for overhovedet at have et Telegrafvæsen her i Landet, thi til Slutning kommer det ud paa det samme, og det antager jeg dog, den ærede Ordfører vil være utilbøjelig til at mene. Saa hørte jeg ganske sikkert, at den ærede Ordfører brugte det Argument, som jeg antager, særlig skulde løfte ubefæstede Sjæle her i Salen, at Telegrafering var noget, som kun vedkom Overklassen, medens Underklassen ikke havde Brug for den. Han brugte det Billede, at man skulde tænke paa, hvor saa der overhovedet kendte Telegrammer, og hvorledes det vakte en vis Rædsel, naar et Telegram kom ind i et almindeligt Hus. Jeg ved ikke, om jeg skal tænke mig dette Billede saaledes udført, at der sidder en Husfader stælvende af Angst, Husmoderen stir af Rædsel og Børnene sammentrøbe i Krogene, fordi der kommer et Bud med et Telegram. Hvis en Forfatter af den saakaldte europæiske Lejr, til hvilken den ærede Ordfører jo tidligere bekendte sig, havde givet en saadan Skildring af et Telegrams Ankomst til en almindelig Bondegaard her i Landet, antager jeg, at det Partii, til hvilket han hører, gennem sine Presseorganer havde ladet denne Forfatter vide, at han i høj Grad ringeagtede den almindelige Bondestand, at han var en Kjøbenhavnner med Overklasseideer og -Anskuelse. Men Ordføreren gaar virkelig ud fra, at det vækker en fuldkommen Rædsel, naar der kommer et Telegram til den almindelige, jævne Befolkning her i Landet. Det er i alt Fald ikke min Erfaring. Jeg har den Tro, at man kan med Ro fortælle Steder her i Landet se den Begivenhed i Møde, at der modtages et Telegram, og jeg antager ogsaa, at den almindelige Befolkning er vel kendt med den Mulighed, at kunne affende Telegrammer. Men saaledes som Ordføreren udtrykte sig, skulde man virkelig tro, at han mente, det var noget, Befolkningen ikke var paa det rene med. Hvis Ordføreren virkelig havde Ret deri, var der i Virkeligheden meget større Grund til at blive staaende ved de nuværende Telegramtakster; thi saa burde man tværtimod sørge for, ved at fastsætte billige Telegramtakster, at lade Telegraferingen komme Befolkningen des mere til gode. Man maatte ganske sikkert ræsonnere omvendt af, hvad den ærede Ordfører gør, og gøre Telegraferingen billigere endnu, for at Befolkningen kunde komme til at bruge Telegrammerne. Thi jeg antager, det er Meningen med at have et Telegrafvæsen her